

El text argumentatiu

Definició i característiques

El text argumentatiu té la funció de convèncer i la seva estructurabàsica consta de tres parts:

1. **Introducció**, és la part que situa, enuncia un tema i dóna l'opinió a favor o en contra de l'emissor respecte al tema
2. **Motius o arguments**, s'exposen els fets. Per cada fet presentat, es desenvolupa un argument principal i d'altres de secundaris o de suport, si és el cas.
3. **Conclusió**, recull la idea principal (tesi) del qui parla a favor o en contra del tema, és la síntesi dels continguts i pot ser només argumental o també retòrica. S'expressa habitualment en l'últim paràgraf.

En el text argumentatiu l'**emissor** està normalment implicat en el missatge del text. Això es pot mostrar mitjançant l'ús de la primera persona.

Per introduir els diferents arguments s'usen els ordinals o altres **marques d'ordre**, *com en primer lloc, d'una banda, per començar, d'altra banda, finalment, per acabar*, etc.

Un tipus de text argumentatiu molt freqüent és el **polític**. El seu llenguatge és elaborat i fa servir recursos lingüístics que atraguen i convencen el receptor, com són l'ús d'un **vocabulari especial** i de **figures retòriques**. Les figures retòriques que més utilitza són les que es basen en la repetició, el contrast i la implicació del receptor.

Per expressar l'**oposició** podem usar: oracions introduïdes per nexes com *però, sinó, tanmateix, encara que, malgrat que, etc noms precedits de locucions com malgrat, a pesar de, tot i, etc i verbs que pel seu significat, indiquen oposició com oposar-se, dissentir, ect.*

Per expressar **la causa**, podem usar: oracions introduïdes per nexes causals com *perquè, ja que, puix*, etc, noms introduïts per locucions com *amb motiu de, a causa de, gràcies a*, etc., i verbs que, pel seu significat, indiquen causa com *causar, fer, originar, ocasionar*, etc.

Per expressar **la conseqüència**, podem usar: oracions introduïdes per nexes consecutius com *doncs, per tant, així*, etc., o noms encapçalats per locucions com *en conclusió, en conseqüència, conseqüentment*, etc. Abans de l'expressió consecutiva, és freqüent de posar un punt i coma. La conseqüència també es pot expressar a través d'un reforç a la primera oració (*tant, tan, de manera*) i el nexes *que* a la segona.

Entre els recursos utilitzats en el text argumentatiu, cal destacar l'ús de **cometes**, els **guionets**, les **citacions** i la **interrogació retòrica**.

Les **cometes** s'usen per citar paraules textuales, fer sobresortir una paraula del text, indicar que un mot és un títol o un motiu, o donar un to especial a una paraula.

Els **guionets** s'usen per indicar de qui són les paraules citades, per afegir una circumstància complementària al text i per passar del to objectiu al subjectiu.

Les citacions d'autoritats són frases extretes de grans pensadors o d'entesos en la matèria que es tracta i tenen un caràcter d'afirmació categòrica. Molt sovint s'expressen mitjançant paradoxes, antítesis o equívocs.

La interrogació retòrica és una afirmació feta en forma de pregunta, a fi d'atreure l'interès del receptor i implicar-lo en el que s'afirma.

Per fer una **contraargumentació** cal analitzar el text, tenint en compte: el **receptor** a qui s'adreça el que argumenta, els arguments que fa servir, les **premisses** de què parteix, l'**estructura** dels arguments, el seu **propòsit** i les seves estratègies. A l'hora de deconstruir els contraarguments, cal valorar: els **caràcter i circumstàncies** del receptor, els contraarguments més idonis per a les seves premisses, els possibles **dubtes** del contrincant, les **respostes** a aquests dubtes, el nostre **propòsit** general en relació a aquest receptor concret i les **estratègies** més adequades de cara a aquest propòsit.

El text argumentatiu dins de la situació comunicativa

Les argumentacions, com els altres tipus de textos, es poden donar en contextos comunicatius ben diferents. Tots tenim la necessitat de prendre partit per alguna idea o davant d'algun fet concret en diversos moments i situacions de la nostra vida. Quan enunciem aquesta presa de partit ajudant-nos de raons estem argumentant i, generalment, al mateix temps, intentem convèncer el nostre auditori. A continuació veurem una llista de possibles classes de textos argumentatius:

- L'expressió i defensa de punts de vista en:
 - converses,
 - cartes privades i públiques,
 - novel·les,
 - obres de teatre.
- Conferències, debats, taules redones, col·loquis, etc. bé directament davant de públic, o bé a través dels mitjans de comunicació.
- Articles d'opinió en revistes i diaris.
- Editorials
- Anuncis publicitaris
- Discursos polítics
- Informes sobre temes de caràcter especialitzat que inclouen preses de decisió argumentades, per exemple: informes fets per metges sobre la conveniència de no fumar, etc.

D'acord amb la situació comunicativa, l'emissor produirà una classe o altra de text argumentatiu.

Tots ells tindran en comú:

- l'exposició i defensa d'opinions,
- la intenció de convèncer o persuadir.

A cada classe de text correspondrà:

- un registre lingüístic més o menys formal,
- una determinada relació entre l'emissor i el receptor,
- una estructura pròpia,
- uns recursos lingüístics determinats.

Els recursos lingüístics

Alguns dels principals recursos lingüístics utilitzats en les diferents classes de textos argumentatius són:

- **La utilització de la ironia.** De vegades alguns arguments són reforçats per frases o expressions iròniques.
- **Contar un relat.** En alguns casos, quan volem convèncer algú, abans preparem el seu estat d'ànim per tal de predisposar-lo favorablement respecte d'allò que li volem exposar. Una manera d'aconseguir-ho és relatant alguns fets colpidors que es relacionen directament amb les opinions que volem defensar.
- **La utilització de la repetició,** és a dir, de la insistència i del bombardeig d'arguments.
- **Posar de manifest determinats valors.** Per exemple, quan es fa al·lusió a valors com la solidaritat i la llibertat per defensar determinades opinions a favor dels drets humans, etc.
- **L'argument d'autoritat.** Quan l'emissor es recolza en els seus coneixements respecte del tema a què es refereix, o bé, en el seu estatus social.
- **Les qüestions retòriques.** Ens referim als jocs de paraules, als recursos gràfics i al recurs que anomenem la interrogació retòrica, que consisteix a formular una pregunta de la qual no s'espera obtenir resposta i que serveix, com en el cas dels altres recursos retòrics, per centrar l'atenció i l'interès del receptor cap a allò que exposa l'emissor.